Het Proces Irving vs. Lipstadt

Gawain 26 juli 2014

Bijdrage en afbeeldingen ingezonden door Gawain:

Algemeen

Gevraagd werd een artikel te schrijven over het opzienbarende proces wegens smaad van David Irving tegen Deborah Lipstadt. Gezien de complexiteit daarvan, beperk ik mij hier tot de voornaamste feiten en een beschouwend verslag; voor letterlijke verslagen kunt u de links in de Noten aan het eind raadplegen.

Irving's aanleiding tot het proces was o.m. Lipstadt's boek *"Denying the Holocaust: The Growing Assault on Truth and Memory"*. Hij verloor dat proces, hetgeen zijn financiële bankroet werd en de Holocaustgelovigen deed uitkraaien dat de argumenten van "Holocaustontkenners" waren vernietigd.

Het tegendeel was waar, want zowel het proces als de bij revisionisten losgeweekte reacties op de door de tegenpartij opgevoerde "argumenten" en "bewijzen" tonen de voosheid en waardeloosheid van de "argumenten" van de Holocaustici meedogenloos aan.

Mijn evaluatie van dit proces is, dat het nooit gevoerd had moeten worden. Nu dit toch gebeurde, had Irving zijn zaak beter en grondiger moeten aanpakken door*juridische* assistentie in te roepen en vooral ondersteuning door revisionistische wetenschappers. Om financiële redenen koos hij er echter voor "eigen advocaat" te zijn en in de rechtszaal moederziel alleen de strijd tegen een tientallen koppen tellende juridische en Holocaustnomenclatura aan te gaan, beschikkend over onbeperkte financiële en andere middelen.

Revisionist Dr. Germar Rudolf zei over Irving's aanpak, dat *"hij die eigen advocaat wil zijn, een dwaas als cliënt heeft."*

Wat bedoeld was als verweer tegen ordinaire smaad, werd door de tegenpartij uitvergroot tot een proces om het "gelijk" in het Historisch vraagstuk over "de Holocaust" (*"Holocaust Denial on Trial"*). Zij werkten voor de case volstrekt irrelevante punten diepgaand uit, een kenmerkende tactiek van de Holocaustpromotie: rookgordijnen optrekken die de essentie uit het zicht brengen, dan op enkele mineure punten zien te scoren en dan de "overwinning" over het revisionisme claimen. Hun miljoenen kostende juristen, "experts" en instituten plaatsten echter de onbemiddelde Irving voor een voor hem alleen niet meer behapbare omvang en overmacht.

Een historisch vraagstuk als de gebeurtenissen met joden tussen 1933 en 1945 kan en mag natuurlijk nooit in een rechtszaal worden "opgelost". Zeker niet in een gehersenspoelde maatschappij als de onze, waar elke Holocaustscepticus ("Holocaustontkenner") door juristerij, pers, media en publieke opinie al bij voorbaat is veroordeeld.

Bij de volstrekt eenzijdige en partijdige (= oneerlijke) “Holocaustrechtspraak” is bij voorbaat elke kans op erkenning van revisionistische argumenten uitgesloten. Mijn advies aan revisionisten is dan ook daarover nooit processen aan te gaan. Voor hen bestaat er immers geen recht. Het is ***zinloos*** dat na te jagen, want meer nog dan bij de vergelijkbare Ketterprocessen van de Middeleeuwse Inquisitie, staat vooraf vast dat je in het ongelijk wordt gesteld.

Francisco Goya: de Inquisitie.

De enige waarde welke zo’n proces onbedoeld kan opleveren, is dat Holocaustzwendelaars onder dreiging van meineed zijn gedwongen bepaalde leugens terug te nemen (Hilberg en Vrba tijdens het Zündel proces).

Mocht je in strijd met de Universele Mensenrechten, Vrijheid van Meningsuiting , Wetenschapsvrijheid en Grondwet toch worden gedagvaard, dan is geld besteed aan advocaten weggegooid. Je bevestigt slechts de Waanlegitimiteit van een Inquisitorisch *autodafé* en conformeert je aan hún spelregels. Beter is zo’n “rechtbank” niet te erkennen, de leden te wraken wegens Holocausthersenspoeling, grove partijdigheid, rechter te spelen in eigen zaak en hun Wettelijk opgedragen onvermogen in het voordeel van een beklaagde te beslissen. In de Middeleeuwen werden ***Ketters*** nog wel eens vrijgesproken. Thans echter is *nooit een revisionist om zijn opvattingen vrijgesproken.* Hij/zij maakt geen schijn van kans zijn feiten en bewijzen geaccepteerd te krijgen of welke van zijn *Waarheden* erkend te zien. Hij krijgt in veel landen in de rechtszaal daarentegen een ***Bewijsverbod*** en zijn verdediging geldt als strafbare (extra) “Holocaustontkenning”. Het gaat bij Holocaustrechtbanken niet om Waarheid, maar om *Ideologie, Politiek en Religie.* Het best maakt men veel herrie door luid te protesteren tegen zo’n schaamteloze schending van de Mensenrechten en de Grondwet.

Irving was zo naïef te veronderstellen dat het Britse rechtsstelsel *onpartijdiger* en *objectiever* zou (kunnen) oordelen dan die op het vasteland. Daarvoor betaalde hij een hoge prijs.

Revisionist professor Robert Faurisson schreef aan het begin van het proces: *“Als* [Irving] *bekend is met de revisionistische literatuur, is dat slechts nauwelijks; hij kan niet worden beschouwd als een woordvoerder voor het historisch revisionisme. Ik heb hem altijd een “weerspannig revisionist” genoemd. Hoewel sterk in voorkomen, is hij zwak. Zijn tegenstanders zullen het gemakkelijk hebben hem over fouten te laten struikelen.”* Wel, gemakkelijk was dat niet, maar struikelen deed hij zeker.

David Irving

David Irving

Irving (thans 76) is in mijn perceptie het prototype van een Brits “gentleman”: energiek, intelligent, open, gezagsgetrouw, afkomstig uit een militair milieu, afgestudeerd, behept met Britse zelfoverschatting, maar verder alleszins correct. Hij is ***niet*** joods.

In tegenstelling tot wat de achterlijke media roepen, is hij ***geen*** revisionist, maar een onafhankelijk historicus, specialist op het gebied van de Tweede Wereldoorlog, met tientallen indrukwekkende historische boeken en studies op zijn naam. Van “de Holocaust” zegt hij weinig te weten, iets wat geen revisionist hem zal tegenspreken.

Als historicus torent hij niettemin in kennis, resultaten en inzicht hoog uit boven het gros der broodhistorici. Ik ken er geen die bij hem in de schaduw staan qua research en bronnenonderzoek, hoewel dat gezien hun niveau van slaafse onderhorigheid nu ook weer niet zó’n prestatie is.[1]

De Aanklacht

Deborah Lipstadt

Aan Irving’s aanklacht wegens smaad tegen joods Haatpriesteres Lipstadt ging een veeljarige, in het geheim achter zijn rug gevoerde, internationale smaad- en lastercampagne vooraf.[2]

Zijn aanklacht op het proces richtte zich echter primair tegen een frase in Lipstadt's boek: *"Irving is een van de gevaarlijkste spreekbuizen van de Holocaustontkenning. Bekend met historisch bewijs, plooit hij dat zodanig dat dit overeenkomt met zijn ideologische opvattingen en politieke agenda"*.[3]

Absolute BS, want meer dan welk historicus ook, hecht Irving waarde aan authenticiteit van documenten, reden waarom hij – in tegenstelling tot orthodoxe historici –*en passant* talloze naoorlogse Holocaustzwendels blootlegde. Zo ontmaskerde hij in 1983 het voor 9 miljoen DM door *Der Spiegel* gekochte "Hitler Dagboek" als een *vervalsing*, dat eerder door de "briljante" Holocaust scholasticus Trevor-Roper authentiek was verklaard, etc., etc.) en bracht belangrijke documenten aan het oppervlak zoals het *Schlegelberger document*, het *Luther document*, de fotografische glasplaten van het originele *Goebbels Dagboek*, enz. Bovendien is Irving – en dat heeft hij gemeen met revisionisten – wars van politieke agenda's.

Irving ondervond grote schade van Lipstadt's minderwaardige kwalificaties, want het door haar uitgevonden imbeciele en inhoudsloze scheldwoord "Holocaustontkenner" is door de media tot een anathema gemaakt waartegen verdediging onmogelijk is. Wie erdoor wordt besmeurd is als bij het eveneens dodelijke "antisemiet" afgedaan en heeft geen kans zich te verdedigen. Dit woord van idioten voor idioten "Holocaustontkenner", noemde Irving terecht ***"een verbale Gele Ster".*** Wie het gebruikt, toont zich een domkop en/of kwaadaardige leugenaar. Na Lipstadt's stigmatisering werd Irving gemeden door zijn vroegere uitgevers, beducht voor smeercampagnes en andere machinaties en ondervond hij moeite zijn boeken nog uitgegeven te krijgen.

Lipstadt's Verdediging

De verdediging maakte van dit eenvoudige smaadproces een Showproces, met als bedoeling het historisch Holocaustrevisionisme veroordeeld te krijgen. Zij huurde daarvoor een overmacht aan hotemetoten in, die behalve dure boeken vol halve en hele onwaarheden schreven, ook tijdens het proces zelf getuigden. *Eén* nauw betrokkene kwam ***niet*** aan het woord: Deborah Lipstadt. Zij verkoos laf genoeg zelf niet aan het tegen haar gevoerde proces deel te nemen, maar het aan haar team van ingehuurde pseudo-deskundigen over te laten.

"Experts" en hun Argumenten

Zoals bekend, is de academische Holocaust "studie" geen wetenschap, maar een *wetenschappelijke* ***farce.*** Het is een *joods-zionistisch* ***gedomineerd*** *monopolie,waarin doctrine, politiek en ideologie voorop staan.*

Als "experts" lieten zij scholastici als professor Van Pelt (joods), professor Evans, professor Christopher Browning en Peter Longerich (joods) opdraven. Allen behept met indrukwekkende academische cv's, talloze publicaties en "studies" over "de Holocaust". Allen Hofdignitarissen van een Keizer met Nieuwe Kleren, zoals mijn artikel *"Holocaust-historiografie: Liegen voor Brood"* aantoont.

Laten we deze "experts", aan wiens oordeel en expertise rechter Gray blijkens zijn vonnis zoveel waarde hechtte, eens nader op hun merites bezien.

Robert-Jan van Pelt (1955), joodse Nederlander, afgestudeerd als "architectuurhistoricus" aan de faculteit "Menswetenschappen" te Leiden.

Blijkens eigen opgave in het door hem geschreven pamflet *The Case for Auschwitz: Evidence from the Irving Trial*, zijn zijn academische kwalificaties en expertise ronduit *Geweldig!* [4] Hij presenteert zichzelf met een schaamteloze zelf-adulatie, iets dat hij kennelijk nodig heeft. Echter, hij mag zichzelf dan een "geweldig" academicus, master, doctor, professeur, auteur van "briljant" genoemde Holocaustboeken, winnaar van pretentieuze "prijzen", enzovoort, enzoverder achten, inmiddels is boven elke twijfel verheven dat hij vooral een over het paard getild ***anti-wetenschapper en charlatan*** is. [5] Als ergens het oerhollandse *"Eigen roem stinkt!"* van toepassing is, dan op Van Pelt.

Niet alleen omdat geen enkele orthodoxe "Holocausthistoricus" zich "wetenschapper" mag noemen omdat de academische zogenaamde Holocausthistoriografie een wetenschappelijke ***farce*** en je reinste ***anti-wetenschap*** is, maar ook omdat Van Pelt bij elke gelegenheid zijn ***religieuze geloof*** in het Verhaal van "de Holocaust" belijdt. ***Geen wetenschapper, maar een gewiekst religieus illusionist.*** Breedeveld noemt hem een malafide tweedehands-autohandelaar, die zijn publiek met gezwollen taal van halve en hele onwaarheden overtuigt dat de 'kneus van de maand' de auto is, waarop het al jaren wacht." Enkele van zijn kromme, wetenschappelijk onhoudbare Holocausttrucs:

- Zijn trouvaile *"Convergerend bewijs"*. Omdat hij ***moet*** erkennen dat er geen concrete bewijzen bestaan voor de Joodse Holocaust-Versie, probeert hij zijn publiek ervan te overtuigen dat daarvoor "convergerende" bewijzen zijn. Convergerend wil zeggen: feiten die elk voor zich geen bewijs zijn ("indicaties"), maar dat bij elkaar opgeteld volgens hem worden. Iets als **0 + 0 + 0 = 1** dus. Of, is iemand drie keer vrijgesproken wegens gebrek aan bewijs, dan is hij schuldig. Nonsens, deze nieuwste ontsnappingsfictie uit de houdgreep van ontbrekend concreet bewijs.
- Geen stempels *'Geheim'* op de bouwtekeningen van de crematoria verklaart hij met: *"De nazi's hielden dit zo geheim, dat zij zelfs de vermelding 'Geheim' niet gebruikten"* (de tekeningen tonen ***niets*** waaruit blijkt dat dit geen *normale crematoria* waren).
- In 2009 baarde "Auschwitzspecialist" Van Pelt opzien met het voorstel Auschwitz maar af te breken "omdat voor 99% van de Holocaust toch geen bewijzen bestaan, maar wij de Holocaust zonder bewijzen in onze geesten *en in de geschiedenis* moeten accepteren" (**= *geloven***). [6] De bewijzen dat er ***geen*** "gaskamers" bestonden, noemt hij uiteraard niet.
- Voor het niet-bestaan van inwerpgaten voor Zyklon-B in het dak van Lijkenkelder 2 ("gaskamer") had Van Pelt geen verklaring. Faurisson's universele *"Geen gaten, Geen Holocaust!"* is dan ook vernietigend voor Van Pelt. Hij toont zich als "historicus ***bouwkunde***" ook al een ignoramus als hij stelt dat die gaten "waarschijnlijk door de nazi's zijn dichtgesmeerd". Om tientallen redenen een hilarisch stupide antwoord. Elk bouwvakkersmaatje weet, dat dichtgesmeerde gaten in beton voor ***altijd***zichtbare sporen nalaten. En, wie smeert gaten dicht, wetend dat die ruimtes met dynamiet worden opgeblazen, waarbij sporen van gaten toch worden vernietigd en indien onverhoopt niet, die "opvulsels" er worden uitgeblazen . . . Kortom, een zielige hersenschim van deze perfesser.
- Ook over "gaskamers" en "vergassingen" weet de zich als "expert" afficherende Van Pelt blijkens zijn vele enormiteiten minder dan niets. Excellent chemicus en revisionist Dr. Germar Rudolf zei over Van Pelt: *".... die in incompetentie en onwetendheid nauwelijks te overtreffen is en terugvalt op de argumentatiewijze van vóór Pressac's boek van 1989"*.[7]

- Van Pelt exposeert zijn gênante incompetentie ook bij pyrotechnische aspecten van crematieovens. Om de astronomische aantallen lijken van de JHV in het licht van de bewaard gebleven cokesadministratie overeind te houden, stelde hij dat per lijk slechts 3,5 kg cokes nodig was, zo'n 20 kg minder dan revisionist Mattogno berekende en de verbruiksadministratie uitwees! Breedeveld adviseert Van Pelt patent aan te vragen op die enorme brandstofbesparing, want moderne elektrische en gasgestookte crematieovens gebruiken vele malen meer energie dan Van Pelt voor cokesovens uit 1944 voor mogelijk houdt!
- Hoe Van Pelt tegen onderzoek naar "gaskamers" aankijkt toonde zijn reactie op wereldschokkende onderzoeksresultaten van Leuchter: *"Auschwitz is het Heiligsteder Heiligheden. Ik heb me er jaren op voorbereid er naar toe te gaan. En dan komt er een gek* [Leuchter] *geheel onvoorbereid, het is Heiligschennis!"* Een***gelovige*** die hier spreekt, geen wetenschapper.

Zijn lijst blunders en enormiteiten is onafzienbaar. Zo stelde hij ook dat: "…*getuigenissen en bewijzen van na de oorlog het tot een morele zekerheid maken dat van midden 1942 tot najaar 1944 gaskamers in Auschwitz functioneerden".* "Morele zekerheid" als bewijs! Tsja, die *"morele zekerheid"* bezaten ook de Heksenmeesters die mensen martelden en op brandstapels zetten en de nazi's die vonden dat joden slechte mensen waren . . . Alleen "academici" als Van Pelt missen deze clou.

Keer op keer spreekt anti-wetenschapper Van Pelt pretentieus over voor het Holocaustvraagstuk essentiële zaken, waarvan hij geen verstand heeft.[8]

Onvoorstelbaar, dat iemand, die nooit technisch-wetenschappelijk onderzoek verrichtte, daarvan ook niet het flauwste benul heeft en daar voor "de Holocaust" op tegen is, zich aanmatigt de onderzoeksresultaten van excellente materiedeskundigen af te wijzen en te pretenderen het ***beter*** te weten.

Ik ga niet verder in op de vele waardeloze, foute en wetenschappelijk onbewezen onzinnigheden waarmee anti-wetenschapper Van Pelt zijn gehoor in dit proces wist te imponeren. Veel beter dan ik dat kan, hebben Dr. Germar Rudolf (*"Critique of Claims Made by Robert Jan Van Pelt",* noot 6 en Dr. Carlo Mattogno (*Auschwitz: "The Case for Sanity"*) dat tot in de details weerlegd. Mattogno noemt Van Pelt's werk *"wetenschappelijk waardeloos"* en *zijn studie over Auschwitz "zonder wetenschappelijke en historische waarde".*[9]

Professor Richard Evans, schreef ter ondersteuning van Lipstadt ook al een pamflet van meer dan 700 pagina's, *"The Expert Report by Professor Richard Evans."*

Het heeft werkelijk geen enkele zin daarop serieus in te gaan. Men wordt daarin letterlijk regel na regel geconfronteerd met hele en halve onwaarheden en onbewezen frases. *Rubbish!*

Professor Peter Longerich, joodse Duitser, was nota bene ontdekker van een geheim memo van Himmler aan Hitler uit mei '40 dat stelde: "De Boljewistische methode van fysieke vernietiging van een volk is een optie die onmiddellijk als on-Duits en onmogelijk moet worden afgewezen"! [10] Het door Irving ontdekte belangrijke Schlegelberg document – waarin Hitler zei de definitieve oplossing (emigratie) van de joden tot na de oorlog uit te stellen – deed hij tijdens het proces af als "onbetekenend".

Die afwijzing – evenals van Evans – gaat onderuit in NMT-document Vol. 13, punt 8, in een memo van Nazikopstuk Martin Luther van 21 augustus 1942 (NG-2586-J) over het bezoek van de Bulgaarse minister van Buitenlandse Zaken Popoff aan zijn Duitse collega, waarin Popoff problemen opperde bij de behandeling van joden zoals in Duitsland, wegens wettelijke bepalingen over buitenlandse joden in zijn land. Von Ribbentrop antwoordde daarop dat hij met zekerheid kon stellen: *"dat na de oorlog alle joden Europa zouden moeten verlaten. Dat is de onwankelbare beslissing van de Führer en de enige manier om dit probleem op te lossen, aangezien alleen een internationaal samenhangende oplossing in aanmerking komt, waarin individuele maatregelen niet veel kunnen bijdragen"*.[11]

Andere "experts" zoals professor Christopher Browning en Dr. James Roth schitterden eveneens in het opblazen van halve waarheden en nonsens, tijdens het proces helaas niet weerlegd door bijv. Dr. Germar Rudolf.[12] Browning "weerlegde" Irving's argument dat niet bestaan van enig document van de Führer tegen een Holocaust pleitte, met te zeggen dat *"het niet nodig was zo'n opdracht te schrijven omdat Hitler* ***bijna zeker*** *tegen zijn ondergeschikten moet hebben gesproken over zijn bedoelingen met de joden tijdens de oorlog, zodat een geschreven bevel niet nodig was".* Geloof het of niet, maar op dit soort "antwoorden" baseren door de staat onderhouden academische Holocaus-nitwits een "Holocaust" met Zes Miljoen vermoorde joden . . . Dat er verder ook geen directief, geen richtlijn, geen budget, geen verantwoordelijke(n), geen operationeel plan, geen organisatie, enz. *waren, zo ver denken beroemde Holocaushistorici niet.* Onder miljoenen buitgemaakte documenten en archieven van het Derde Rijk is *niet één A4-tje* aangetroffen – *niet één* – dat ook maar zijdelings naar vermoorden of "vergassen" van joden (of anderen) verwijst. *Nul; helemaal niets.*

Het Proces

Het proces voor het Londense Gerechtshof werd gepresideerd door rechter Charles Gray en was van 11 januari tot 11 april 2000; het eindigde met afwijzing van Irving's klachten en zijn veroordeling tot betaling van de proceskosten (ca. £ 5 miljoen) inclusief kosten van de tegenpartij.

Eerder werd erop gewezen dat Irving geen revisionist is en niet de middelen had (en mogelijk ook niet de wil) een advocaat en/of adequate revisionistische experts in de arm te nemen. Bovendien is de vraag of die in staat zouden zijn geweest hem te assisteren. Immers, bekwame revisionisten als Dr. Germar Rudolf, professor Faurisson, Dr. Federick Töben, enz. liepen kans bij aankomst in Londen te worden gearresteerd wegens hun onderzoek naar "de Holocaust"! (Australiër Töben werd in 2008 op doorreis naar Abu Dhabi in Londen uit het vliegtuig gehaald en Germar Rudolf in de VS gearresteerd, naar Duitsland gedeporteerd en daar tot 3,5 jaar gevangenisstraf veroordeeld!)

Alleen die praktijken al maken een eerlijk proces over "de Holocaust" ***onmogelijk.***

Irving stond er dus alleen voor, terwijl de verdediging haar Sanhedrin van "de Holocaust" Wereldwijd mobiliseerde, voor het proces boeken en duizenden pagina's documentatie liet samenstellen, een batterij aan advocaten inhuurde en de volle steun van pers en media had.

David Irving voor het gerechtsgebouw, hopend zijn recht te halen. Afbeelden van het hakenkruis voor propaganda wordt in het Westen zwaar bestraft. Echter niet, als het door joods tuig voor haatpropaganda wordt misbruikt.

Irving's naïviteit en onkunde op het gebied van "de Holocaust" bleek al direct in zijn Openings Statement op de eerste zittingsdag. Hij erkende daarin namelijk op voorhand wat Van Pelt over Auschwitz had geschreven en feliciteerde hem om de "literaire kwaliteit" van diens onwetenschappelijke onbenullige geschrijf. Irving bleek dus al net zo onder de indruk van de holle ketelmuziek van religieus illusionist Van Pelt, als later rechter Gray, die hem daarop veroordeelde!

Kernpunten

In zijn vonnis verklaarde rechter Gray o.m.: *"Ik concludeer dat geen objectief, eerlijk historicus serieuze redenen heeft te betwijfelen dat er gaskamers in Auschwitz waren en dat die op grote schaal werden gebruikt om honderdduizenden joden te vermoorden."*

Dit zegt genoeg over de rechter en het proces. Er is ***nooit*** forensisch onderzoek naar die "gaskamers" gedaan door die *"objectieve, eerlijke historici*". ***Nooit;*** zij waren en zijn daar op tegen, op nooit verklaarde gronden. Is dat "objectief"? Is dat "eerlijk"?

Alle echte deskundigen-onderzoeken wijzen uit dat in die "gaskamers" van Auschwitz geen "vergassingen" van mensen hebben plaatsgevonden en dat die daar natuurwetenschappelijk ***niet hebben <u>kunnen</u> plaatsvinden!***

De "gaskamer" van Auschwitz I is bewezen zwendel, ***drie jaar na de Oorlog*** door de communisten gebouwd. Waarom, als er echte bestonden? Waarom deden de communisten na overname van het kamp ***geen onderzoek*** naar "gaskamers" en/of "vergassingsslachtoffers"? Daarover bestaat ***niet één*** verslag, studie, rapport of onderzoek, laat staan wetenschappelijke conclusies over "gaskamers", anders dan van revisionisten en die wijzen alle ondubbelzinnig op het tegendeel.

Er is van ***niet één*** van de "honderdduizenden vergaste joden" stoffelijk bewijs gevonden: er is ***niet één lijk, niet één autopsierapport*** dat zegt: "deze mens werd vergast". Men is zelfs niet in staat om de naam van ***één bewezen vergaste*** te noemen. Hoezo, *"dan heeft geen objectief, eerlijk historicus serieuze redenen te betwijfelen dat er gaskamers in Auschwitz waren en dat die op grote schaal werden gebruikt om honderdduizenden joden te vermoorden",* rechter Gray? Misschien om dezelfde redenen waarom uw collegæ van de Inquisitie oordeelden dat *"geen objectief, eerlijk mens serieuze redenen had eraan te twijfelen dat de Zon rond de Aarde draaide en God de wereld schiep in Zes Dagen?* Wat een ***onvoorstelbaar waardeloos en volkomen onwetenschappelijk "argument"*** van deze rechter om zijn ***geloof*** in de onbewezen "Auschwitz-Gaskamers" mee te "bewijzen".

Analyse Proces

Het ongedefinieerde *"de Holocaust"* en het lege scheldwoord *"Holocaustontkenner"* zijn open-eind frasen, waarmee de tegenpartij alle kanten op kon. Irving had deze onduidelijkheden moeten oplossen (definiëren) alvorens verder te gaan. Helaas besteedde hij daaraan te weinig aandacht, want hij achtte dit "algemeen bekend". Bovendien stemde Irving uit onkunde in, dat het frauduleuze Cracow onderzoek van 1994 "vergassingen" in 'gaskamers" van Birkenau vastgesteld zou hebben en dat in Chelmno, Belzec en Treblinka honderdduizenden joden zouden zijn "vergast". Die instemming werd door de rechtbank graag genoteerd en kostte hem de kop.[13]

Ook zijn niet inroepen van juridische bijstand bleek een blunder, want dat gaf zijn tegenpartij volop kans bruikbare rookgordijnen op te trekken en het proces te manipuleren en te railroaden.

Vonnis

De specificatie van het vonnis beslaat maar liefst 350 pagina's tekst.[14] Kijk ook op de website van David Irving over wat hijzelf over het proces te zeggen heeft en over ontwikkelingen nadien.

Omdat Irving pas later inzag dat hij schromelijk tekort was geschoten in zijn verdediging en met revisionistische hulp de door de verdediging opgevoerde feitelijke valsheden gemakkelijk en overtuigend had kunnen weerleggen, ging hij in hoger beroep. Uiteraard werd hem dat geweigerd; ook dit had hij moeten weten: de *Inquisitie* staat nooit hoger beroep toe . . .

Conclusie

Voor Irving's smaadproces tegen Haatpriesteres Lipstadt haalde de Holocaust nomenclatura alles uit de kast om hem veroordeeld te krijgen. Miljoenen werden uitgegeven en boeken geschreven door Holocaustkopstukken om dat te bereiken. Die boeken van Van Pelt, Evans, e.a. zijn ongelooflijke verzamelingen hele en halve waarheden en misleiding, zoals (helaas na afloop van het proces) pijnlijk nauwkeurig door excellente revisionisten als Dr. Germar Rudolf, Dr. Carlo Mattogno, Prof. Faurisson, e.a. is blootgelegd. Hoewel de brave rechter Gray misschien nog enige intentie had iets van waarheid aan het daglicht te brengen, was hij door de academische aanmatiging van de verdediging en zijn persoonlijk kennistekort niet bij machte de opgeworpen drempels te nemen. Uiteindelijk is het toch ook zo, zal rechter Gray gedacht hebben, dat dominees en politie niet liegen?

Het blijft jammer dat Irving (als niet-Holocaustdeskundige en niet-revisionist) geen gebruik maakte van de enorme revisionistisch-wetenschappelijke kennis om de voze retoriek en hele en halve onwaarheden van religieuze anti-wetenschappers te weerleggen.

Dat wil echter nog niets zeggen over een eventuele andere uitslag van dit proces. Wel spreekt het boekdelen over waar de waarheid over de gebeurtenissen met joden onder het naziregime ligt.

Irving verloor dus zijn proces. Betekent dit – zoals de Holocaustpropaganda van de daken schreeuwt – dat het revisionisme daarmee heeft verloren? Integendeel. Net zoals Galileï zijn proces “verloor” tegen een overmacht van “deskundigen”, vicarissen en assessoren van de Inquisitie zonder dat de waarde van zijn bevindingen werden aangetast, zo verloor ook het revisionisme niets in dat proces. Ondanks alles, de ***feiten*** bleven en die zegevieren! Ook Galileï zou geen enkele kans hebben gemaakt een proces wegens smaad (*“Ketter!”*) tegen zo’n kongsi te winnen. In Londen waren de “experts” **van nul en gener waarde** aangezien zij niet met ***concrete bewijzen*** de kern van hun “Holocaust” konden aantonen: **1.** Een Bevel van Hitler of andere nazi(s) om de joden uit te moorden, **2.** Het bestaan en functioneren van “gaskamers” en **3.** Het vermoorden van “Zes Miljoen” joden. Derhalve heeft het oordeel van rechter Gray, die zich aan hun verhalen conformeerde, dezelfde non-betekenis als die van het Neurenbergs IMT t.a.v. “algemeen bekend”, namelijk ***geen.*** Beter was geweest als deze rechter – overeenkomstig Irving’s uitdrukkelijke inzet – dit proces zou hebben beperkt tot het aspect smaad en schade aan zakelijke belangen.

Door de “de Holocaust”nomenclatura volop gelegenheid te geven rookgordijnen en misleidende tactieken tegen Irving te instrumentaliseren (hij beschikte niet over de middelen (en de wil?) om adequate steun in te roepen), kon hij in de voor hem opgezette val trappen en werd hem een faire kans onthouden in zijn alleszins terechte smaadzaak tegen Lipstadt.

Noten

[1] Gawain. *Holocaust-historiografie: Liegen voor Brood.*

[2] *Irvings Opening Statement*.

[3] Lipstadt, prof. D.E. *Denying the Holocaust. The Growing Assault on Truth and Memory*. 1993.

© The Vidal Sassoon International Center for the Study of Anti-Semitism, Hebrew University of Jerusalem. ISBN 0-452-27274-2. Gratis downloads op www.angelfire/ak3/deny/pira1.html> en/of www.altern.org/lipo/pira1.html.

[4] Pelt, Robert-Jan van. *The Case for Auschwitz: Evidence from the Irving Trial*. Preface, 2., blz. 3.

[5] Mattogno, Dr. Carlo. *Inside the Gas Chambers: The Extermination of Mainstream Holocaust Historiography*. Juni 2014. The Barnes Review, Washington. ISBN: 978-1-937787-19-6.

Ook: *Auschwitz: The Case for Sanity. A Historical and Technical Study of Jean-Claude Pressac's "Criminal Traces" and Robert Jan van Pelt's "Convergence of Evidence".* Blz. 670. September 2010. The Barnes Review. Washington. ISBN: 978-0-9818085-6-7.

Ook: Rudolf, Dr. Germar. *Critique of Claims Made by Robert Jan Van Pelt*. Januari-april 2000.

[6] A case for letting nature take back Auschwitz. The Star. 27 Dec. 2009.

[7] Rudolf, Dr. Germar. *Critique of Claims Made by Robert Jan Van Pelt*. Januari-april 2000.

[8] Breedeveld, J.H. *Holocaust Herzien. Afscheid van de Joodse Holocaust-Versie*. Blz. 676 e.v. Hier gratis te downloaden.

[9] Mattogno, dr. Carlo. *Auschwitz: The Case for Sanity. A Historical and Technical Study of Jean-Claude Pressac's "Criminal Traces" and Robert Jan van Pelt's "Convergence of Evidence".* Blz. 670. September 2010. The Barnes Review. ISBN: 978-0-9818085-6-7.

[10] Longerich, prof. H.P. *Holocaust: The Nazi Persecution and Murder of the Jews***.** P. 162. 2010. Oxford University Press.

[11] Grubach, Paul. *Hitler, the 'Final Solution,' and the Luther Memorandum. A Response to Evans and Longerich*.

[12] Zaverdinos, C. *The Rudolf Case, Irving's Lost Libel Suit and the Future of Revisionism*. Institute for Historical Review.

[13] Rudolf, Dr. Germar. *Some considerations about the "Gas Chambers" of Auschwitz and Birkenau*. 3. Chemical Approach (laatste zin!).

[14] *Emory University*. http://www.hdot.org/en/trial/judgement.html